

## ביאור בדרכן אפשר

40 שלגביה החושך נאמר 'בורא', הרבר רומו לעולם הבoriaה **וועלם היצירה**  
 41 נקרא בשם "ענן"<sup>8</sup> שהוא הסתר יותר מ'חווש' סתום, **וועלם הצעירה**  
 42 **העשיה נקרא בשם "ערפל"** שהוא מסתיר ומחשיך יותר מערפל[],  
 43 **וזהו הפירוש הפנימי של הפסוק "ומשה גש אל ערפל", שהלא  
 44 עולם חזח החלק החתוון והחותמת**  
 45 של עולם העשייה, "אשך שם  
 46 **האלקים**", פירוש: **שועלם**  
 47 **העשיה נעשה** נוצר ונברא **ביסוד**  
 48 **השם הקדוש אלקים** הקשור במידה  
 49 הגבורה, שורש הצמצום והעלם  
 50 (**עד-באנו-לשונו** של אדרוייד  
 51 **הזקן**). **ועל זה כותב** **הצמה**  
 52 **צדיק**, ביהגותה, שלו על המאמר,  
 53 **שמה שבtab** במאמר של אדרוייד  
 54 **הזקן, שערפל** הוא **ועלם**  
 55 **העשיה, ואס-בן החשך העב**  
 56 **שלו** הוא **לגריעותא** חזוך של  
 57 **גירעון וחיסרון**, לא **משמע בן**  
 58 **מפה שבחות** **הוועי** אמר  
 59 **לשפונן ערפל** והמשמעות של  
 60 **הפסוק היא הפוכה**, הינו שערפל הוא  
 61 **מקום ראוי שבו ישכן** ה. **ומביא**  
 62 **שם דברי הגمرا במקצת**  
 63 **תגינה**<sup>10</sup>, לגבי שבעת הרקיעים  
 64 **ושמותיהם ומה יש בכל אחד מהם**  
 65 **ערבות שבו צדק משפט**  
 66 **ואדקה וכו'**, **וכסא הכבוד**  
 67 **מלך אל חי רם ונשא שוכן**  
 68 **עליהם בערכות וכו'**, **וחשך**  
 69 **וענן ערפל מקיפין אותן**  
 70 **שנאמר**<sup>11</sup> **ישת החשך סתרו**  
 71 **סביבותיו גו'** סוכתו חשבת מים  
 72 עבי שחיקם. (ופריך והגמורא  
 73 שואלה) **ומי איקא חושא קפי**  
 74 **שמיא וכו' יש החשך לפני ה,**

## ביאור בדרכן אפשר

1 בתיאור מעמד מתן תורה בפרשת השבועה, פרשת יתרו, נאמר:  
 2 **ומשה גש אל ערפל אשר שם האלקים**, **ופירש רש"י**,  
 3 **לפניהם משלש מתחיות**, לעומת, משה התקבר להר סיני לא רק אל  
 4 **הערפל אלא וכנים מבעד לשלוש מחיצות שחן חשך ענן וערפל,**  
 5 **שנאמר**<sup>2</sup> בתיאור מעמד מתן תורה  
 6 בפרשת ואתחנן וקהר הר סיני בעיר  
 7 **באס עד לב השמים החשך**  
 8 **ענן וערפל, ערפל הוא עב**  
 9 **הענן וכו'** "שאמר לו [הקדוש]  
 10 ברוך הוא למשה ובינון הנה אני בא

## ב"ד. שבת פרשת יתרו, ב"ה

### שבט, ה'תשב"ה

#### (הנחה בלתי מוגה)

1 **ומשה גש אל ערפל אשר שם האלקים**,  
 2 **ומביא הצמה צדק**<sup>3</sup>,  
 3 **בכחותיו למאמיר ארמו"ר**  
 4 **חשך ענן וערפל, שנאמר**<sup>2</sup> וקהר בעיר באש עד  
 5 **בזקן דבורי-המוחיל** הפותח  
 6 **לב השמים החשך ענן וערפל, ערפל הוא עב**  
 7 **בפסוק ה'ז יומשה גש אל העופל**"  
 8 **הענן וכו'**. **ומביא הצמה צדק**<sup>3</sup> **בכחותיו**  
 9 **שלא נרפא עדין, ותקווה**  
 10 **למאמר ארמו"ר זקן דבורי-המוחיל** ה'ז (שלא  
 11 **שיזוקס בקרוב)**, **שבספר**  
 12 **עמוק סמלך**<sup>5</sup> מהורת הקבלה  
 13 **נדפס עדין, ותקווה שיזוקס בקרוב**, **שבספר**  
 14 **עמוק המליך**<sup>5</sup> כתוב, **שערפל** (שהוא חשך  
 15 **יותר מהשך סתום, וכן לשהוא עב הענן**) הוא  
 16 **עלם העשיה** **[ועל-פיזה יש לומר, שחשך**  
 17 **ענן וערפל]** **הם ג' עלמות בריאה-יצירה-  
 18 **אינו ענן רגיל אלא ענן בעה במוחה)**  
 19 **הוא עלם העשיה** העולם  
 20 **החתון בירחו מבין ארבעת העולמות**  
 21 **חשך, כמו שבחות** בירא חשך, **וועלם היצירה**  
 22 **הכללים אצילות-בריאה-יצירה-עשיה**  
 23 **ונקרא בשם ענן**<sup>8</sup>, **וועלם העשיה** **ונקרא בסם**  
 24 **ערפל**[], **וזהו יומשה גש אל ערפל**, שהוא  
 25 **ועל-פיזה יש לומר** זקן  
 26 **שחשך ענן וערפל** **הם ג'**  
 27 **עלמות בריאה-יצירה-  
 28 **עצים וערפל**, **שהם עלמות שביהם יש**  
 29 **עצים**<sup>6</sup>, **שהם עלמות שביהם יש**  
 30 **מציאות של נבראים הנחשים מציאות**  
 31 **בפני עצמה ואינם בטלים לאלוות**  
 32 **שערפל** הוא **עלם העשיה**, **ואס-בן החשך**  
 33 **הקביל מוחלט כמו הספרות**  
 34 **העלינות שבולם באצילות, כך**  
 35 **שבמובן מסוים יש בעולמות בריאה-**  
 36 **יצירה-עשיה העולם והסתדר על האור**  
 37 **האלקי ותניינו, שעולים בריאה**  
 38 **ונקרא בשם חשך, כמו שבחות** כו', **וחשך ענן וערפל מקיפין אותן**  
 39 **שבחות** בירא חשך וכיוון **ישת החשך סתרו סביבותיו גו'**. (ופריך) **ומי איקא חושא קפי******

(1) פרשanton ב, י. (2) ואותהנו ד, יא. (3) נדפס בكونטוס בפ"ע (עם העורות מכ"ק אדרוייד שליט"א) - קה"ת תשכ"ה, ואח"כ באואה"ת פרשanton ע' א'ח ואילך. וראה גם סה"מ תרנ"ח ס"ע קפו ואילך. רד"ה ומשה גש אל הערפל תרפ"ב (סה"מ תרפ"ב ע' שג). (4) נדפס לאח"ז במאמרי אדרוייד הזקן על פרשיות התורה פרשanton ע' שלז ואילך. (5) שער יז (עלם הבoriaה) פ"י.ג. (6) ראה גם סה"מ עת"ר ס"ע רלח. (7) ישעי' מה, ז. וראה לקו"ת שה"ש ד, ג. ובכ"מ. (8) ראה גם סה"ש תש"ד ע' 79. (9) מלכימ"ח, יב. (10) יב, סע"ב ואילך. (11) תהילים יח, יב.

ב'יאור בדרכ אפשר

להיות החגלוות בינה. אבל מן חכמה אין יכול ליריד להשתלשל ממנה בחגיגת בינה. רק שורש בינה והחגלוות היא הולוגות עתיק', בה ועל ידה נשתלשללה ונתגלה בהרחבתה").

ומדריך במאמר<sup>15</sup>, דאריך להבין מה שכתבוב "וְמֵשָׁה נִגְשָׁא  
אל הַעֲרָפֶל", שמייחד עבנין זה של העליה לבינה "יבינה" לממשה דווקא, הלא איז (במשמעותה) הקיפה החגלוות אלוקות גודלה (החותלות העצמות עצמותו ומהותו של הקדוש-ברוך-הוא עצמו) לכל ישראל ולא רק למשה ובניו בלבד? ובכך וגם אරיך להבין מה שכתבוב "אֲשֶׁר שֵׁם הָאֱלֹקִים", שם אלוקים דווקא (אף שישנים לקדוש-ברוך-הוא שמות נעלים יותר מאשר שמות אלוקים, ועוד לשם חוץ), שהוא שם העצם כו"<sup>16</sup> וכן רק שם שמחיתח לחוגה או פעולה מסוימת), הלא בחר סיני נגלה הקדוש-ברוך-הוא, כאמור חכמוני ויל, בזקן מלא רוחמים<sup>17</sup> ולמה אם כן נזכר כאן שם אלוקים שהוא השם של מידת הדין?

ב) וממשיק במאמר<sup>15</sup>, שתחילה ארכיך להקדים מהו העניין והחידוש המיחוד דמתן תורה, דלאוורה, הלא האבות קיימו בהלתורה קודם שנתקנה?<sup>18</sup> ובທגובה ה'אמח ארך', כתוב שפעלת אברכם אף שהיה קודם מתן תורה קימה גודלה מאד, שהקיפה עבירותו בבחינת רצוא-ירושוב, ככזה לגבי חיות הקודש (המלאים) של המרכבה העליונה שהן רצות רצוא ושוב",

79 הינו מצד אחד "רצו", תשוקה ושאיפה לדבוק בה' בתכלית הדבקות עד-

80 לאיבוד המציאות, ומצד שני "שוב" למעמד ומצב שבו ימלא את תפקידו, וכך

81 גם בעבודת ה' של האדם למלה, מצד אחר "ירצו" ושאיפה לדבוק באלוקות

82 עד כלות הנפש, ומצד שני "שוב" למלא תפקידו כנשמה בגוף, כמו שמצו

(12) דניאל ב, כב. (13) ראה תקו"ז ת"ע קרוב לסתופה (קללה, ריש ע"ב). וראה לקו"ת מטוות פב, א. בלבד סט, א. נצבים מה, א. (14) ראה זה ג' קעה, ב. תרו"א לך יא, סע"ב. (15) אויה"ת שם ע' איט. (16) כסף משנה הל' ע"ז פ"ב ה"ז. פרודש שער יט (שubar שם ב'). (17) מכילחא ופירש"י עה"פ פרשנתנו שם. ב. (18) יומא כת. ב. ושם ג'. (19) אויה"ת שם ס"ע איט ואילך.

באיור בדרך אפשר  
והכתיב<sup>12</sup> הוא גלא עמיקתא גור ונהורא עמה שרא והרי  
כתבו: הוא גיליה עמוקה וגוי והאור שורה עמו. (ומשנגי והגمرا מהרצח)  
לא קשיא, אין זו קושיא חא זה, הפסוק האומר שערפל' הוא מקום שבו  
שוכן ה', מרוב בכתבי גראי הכתים הפנימיים, חא הפסוק ממנו עולה  
שערפל' הוא הוושך והסתור בכתבי  
בראי בכתים החיצוניים, פירש<sup>1</sup> שמייא, והכתיב<sup>12</sup> הוא ג' עמה שרא.  
רש"י, בכתבי גראי - ונהורא<sup>2</sup> עמה שרא. (ומשנגי) לא  
חא בכתבי בראי, פירש<sup>3</sup> חא בכתבי בראי, ומברא  
ומברא הטעמץ אדק, עזניין<sup>4</sup> ונהורא<sup>4</sup> עמה שרא. ומברא<sup>5</sup> של האור האלקי בכתים החיצוניים,  
קאי מכוון על בחינת הפתר<sup>6</sup> שנקרא ישות חשך סח  
שנקרא ישות חשך סתרו, ארכמא הוא לגבי אוור<sup>7</sup> והכתר נקרא "חשוך", כי כתרא<sup>8</sup>  
מברא ששלש הבחינות,<sup>9</sup> עילאה, בחינה כתר עליון<sup>10</sup>  
אגרא שחוור הוא לבבי אור-<sup>11</sup> איז-סוח<sup>13</sup> שהוא אור גדול לא<sup>12</sup>  
פתר (חשך), חכמה<sup>14</sup> אונילאה<sup>15</sup> בחינותו של<sup>16</sup> מוגבל כל<sup>17</sup>.  
ומה שפטות "אשר ש<sup>18</sup> בנהות האמורות<sup>19</sup> בכתינו<sup>20</sup>, רציך לקבין<sup>21</sup> הם פתר<sup>22</sup> בחינה כתר עליון<sup>23</sup>  
שהעללה מהספירות והוא אור אלקי<sup>24</sup> ביגול אך גם בו קיים העולם מסימן<sup>25</sup> לגביה האיקס-סוח' עצמו (חשך),  
התקלות הקעימות<sup>26</sup> חכמה<sup>27</sup> בראשית הספרות שהוא<sup>28</sup> מציאות שיש לה הגדרה, ויש בה<sup>29</sup> ובינה שהיא הסתעפות של החכמה<sup>30</sup>  
וכבה המציגות עוד יותר מוגדרת<sup>31</sup> (ערפל'). ופירוש<sup>32</sup> זמשה גשש<sup>33</sup> אל ערפל"<sup>34</sup> הוא עזניין עלית<sup>35</sup>  
אל ערפל"<sup>36</sup> מהו<sup>37</sup> הטעמץ האמציע במידות<sup>33</sup> ה/תקאנת<sup>34</sup> העליונות<sup>35</sup> (בחינותו של משה)<sup>36</sup>  
ב/ביבנה" (ערפל'), ומה שפטות<sup>37</sup> "אשר שם האלקים", מינו<sup>37</sup> לפי שהתקלות עתיה<sup>37</sup> בחינה

38 עתיק יומיין (הבחינה הנעלית והפנימית ב'כתר') הוא ב'בינה<sup>14</sup>

39 (כמובאear בקבלה וחסידות), ולודגמה ב'תורה א/or' פרשה ל'לן: "שנוצרך

40 להשליל המדרגה [זכורות האכਮלה] שתהיה החוכמתה בהרחבה [בינה],

41 אריר שיחיה מזקורי עליון הגדונה ביתומר אמר אחים מכם ועמיכם). ואנו יכול

## ומשה ניגש אל הערפל אשר שם האלוקים

באיור בדרך אפשר

43 המידות העליונות חסרי-גבורה-תפארת, כיינו, שם הויי מידה  
 44 החסר והגileyי כפי שמלובש בשם אלקים מידת הגבורה, ממש  
 45 עניין האור והגileyי בתוך הפגן ההעלם וההסתר על האור והגileyי כו<sup>23</sup>,  
 46 כפי שנרמז בכתוב כי' שם ומגנ' האלקים' וו' החמסכה שנמשכה על ידי  
 47 האבות לפני מתן תורה אבל  
 48 "ישמי הויי", הינו ממש  
 49 הני<sup>23</sup>, האור והגileyי של בבחינת  
 50 אור-אין-סוף המלבש  
 51 בבחינה, שנקרא "אמת", על  
 52 שם שבבחינה זו האור מאיר במילואו,  
 53 ללא העלמות והסתורים, להיות  
 54 גileyי של האור בזרוגה נעלית ביוור  
 55 כפי שפcola קאה כלא חשיב  
 56 ממש שהכל לפני נחשב ממש  
 57 כלא, כאלו אינו קיים, מוציא  
 58 מה מה מפרקתה<sup>24</sup>, כפי שהשמש  
 59 היא לא מגן' וירוחק המשטיר זה  
 60 האור הנעה הוה בגמיש עליידי  
 61 בתורה כו' כפי שהיא לאחר מתן  
 62 תורה.  
 63 ובמקום אחר<sup>25</sup> מבאר,  
 64 שהאבות המשיכו מלמעלה  
 65 למטה או רקי רק מעולם  
 66 האצלות, הראשון והגעלה מבין  
 67 ארכעת העולמות שבסדר השתלשות  
 68 שבו האור יורד ונמשך ממדרגה  
 69 למדרגה כתבעות של שלשות  
 70 האחותות זו בזו ראיו עליידי  
 71 מטען תורה גמיש מבחן  
 72 שלמעלה מהашיטות,  
 73 בבחינת "כפי לא אדם"<sup>26</sup> כו'  
 74 שלמעלה מבחינה אדם שיש לו צייר  
 75 קומה המסמל את סדר השתלשות.  
 76 ובמבר גם במאמר זה<sup>27</sup>,  
 77 שעקר עניין מטען תורה הוא  
 78 להמשיך בבחינת תורה  
 79 שנקראת "אדם", מאין-סוף  
 80 ברוך-הוא ממש שלמעלה  
 81 מבחינה אדם.

1 באברהם אבינו הלוּךְ ונסוע גו'<sup>20</sup> ומובא בחסידות שלפי הפירוש  
 2 הפנימי הכתוב מתאר את הימשע וההתקדמות שלו בעבודת ה, ורק נפנה  
 3 לו לאברהם אבינו לתורה, ועוד לפני מתן תורה קים רם"ח מצות  
 4 עשה ושם"ה מצות לא-העשה, שהן בבחינת רצוא-נשוב<sup>21</sup>,  
 5 מצות עשה – רצוא ומצות לא-  
 6 תעשה – ישוב ויזהי שיטה<sup>1</sup> בבחינת רצוא-נשוב, הלוּךְ ונסוע גו'<sup>20</sup>, ורק נפנה  
 7 אחת, שאברחים זכה לבחינת<sup>2</sup> נפנה לו תורה, רמ"ח מצות-עשה ושם"ה  
 8 רצוא-נשוב בעבודת ה' מצד<sup>3</sup> מצות לא-העשה, שהן בבחינת רצוא-נשוב<sup>21</sup>,  
 9 שיש נשמות, וכל אדם יכול<sup>4</sup> ויזה שיטה אמת, שאברחים זכה לבחינת רצוא-  
 10 להביע לבחינת רצוא-נשוב<sup>5</sup> ושוב מצד שרש נשמותו, וכל אדם יכול להביע  
 11 על-ידי התורה. ושיטה<sup>6</sup> לבחינת רצוא-נשוב על-ידי התורה. ושיטה  
 12 שנייה, שההמשכות דאברחים היו (בעיקר) לשניה, שההמשכות דאברחים  
 13 האלוקות דאברחים מלמעלה למטה<sup>7</sup> שנייה, שההמשכות דאברחים היו  
 14 כי (בעיקר) בעולמות<sup>8</sup> בועלמות<sup>9</sup> גם למטה, הרי זה על-ידי מטען תורה.  
 15 העלונים הוחנים, וכדי להיות<sup>10</sup> האור  
 16 המשכת אור-אין-סוף האור  
 17 האלקי בעלי גבול גם למטה ולא  
 18 רק ברוחניות, הרי זה על-ידי  
 19 מטען תורה ודרכו לא היה אצל  
 20 אברחים אבניה ומובן, שמה<sup>11</sup> – אלא מוסף על מה שכתב בשיטה בראשונה,  
 21 שכתב בשיטה השניה, אינו<sup>12</sup> ובהן, שענין זה גופא שלאתרי מטען תורה יש  
 22 שולל את האמור לגבי השיטה  
 23 הריאונה שההמשכות שפועל אברחים  
 24 היו ברוחניות – אלא מוסף על  
 25 מה שכתב בשיטה בראשונה  
 26 ורקנו, שענין זה גופא עצמו  
 27 שלאתרי מטען תורה יש  
 28 ביכולת של בעבודת ה' בזמנים  
 29 המצוות למשיך אור-אין-סוף  
 30 למטען (בשיטה השניה), הרי  
 31 זה עניין שנאמר וشيخ לכל  
 32 אדם.  
 33 ומוסף בבחינת ה' אמר  
 34 לך: ויש שיטה שלישית,  
 35 על-דרך מה שכתבו<sup>22</sup> וארא  
 36 אל אברחים באיל שדי,  
 37 (אבל) ושמי הויי לא נודעתי  
 38 לך, כי זה שם חוי גמיש רק  
 39 על-ידי התורה ומצות בגשמיota  
 40 בפועל כפי שהוא מתן תורה, וכמבר גם במאמר זה<sup>27</sup>, שעקר עניין מטען  
 41 ובהן, שהאבות המשיכו וגileyי<sup>31</sup> תורה הוא להמשיך בבחינת תורה שנקראת "אדם", מאין-סוף ברוך-הוא  
 42 אלוקות מלמעלה למטה מבחינת

(20) לך יב. ט. וראה תורה פרשנה עג. ד. (21) חז"א מגלה אסתר צו, ג. (22) ר"פ וארא. (23) ע"פ תהילים פה, יב. וראה חניא שער היהוד והאמונה רפ"ד. אורה"ת (יהל אור) תהילים ס"ע ש ואילך. (24) תהילים ס"ע ש זוזן חול" - נדרים ח, ב. (25) ראה סה"מ תרל"ב ח"א ע' קטו ואילך. תרע"ח ע' קטו ואילך. ועוד. (26) שמואלא טו, כת. (27) ע' איב.

ב'יאור בדרכן אפשר

ביהור בדרכ אפשר

עליל, למורת שֶׁבְּאַמָּת האדם הוא הַשְּׁפֵל שֶׁבְּכָל הַבְּרִיתֹת,  
כך אמרה מכובא בגמרא<sup>31</sup> מפנוי מה נברא אדם בערך שבת,  
בימים השישי לבייאת העולם, שאם קיזום דעתו עליון ויבנו לירגאוה,  
אומר לו: יתושך קדריך במעשה בראשית ונברא לפני שנברא  
האדם (סיננו, שאפסילו יתושך  
שֶׁמְכִינֵּס שرك קולט ומකבל לעצמו  
ואינו מוציא<sup>32</sup> אינו משפטיע כלל  
לאחרים, שהוּא קַלְיָה בְּרִיאָה  
השicket לצד של היפך הקדושה  
(הנקרא קליפה על שם שמעלים  
ומסתחר על האלוקות כמו קליפה  
המכסה על הפרי) הַיּוֹתֵר פְּחַתּוֹנָה  
כדו<sup>33</sup> הנחותה ביותר מבין הקליפות  
עתמן כי בקדושה יש נתינה והשפעה  
והקליפה רוצחה ורק לקבול ולא לחת  
ולהשפיע, ואפסילו קליפה נחותה זו  
קוּדָמָת לְאַדְמָן כו'?

#### **6.2. About states after being mapped**

אך פְּעִזָּן הוּא, שֶׁמֵּשׁ שְׂהָר  
בְּמַדְרָגָה פְּתַחֲתָנָה וּבְעִינֵינוֹ הָאָדָם  
יִכְלֶל לְעָלוֹת לְהֻתְלוֹת יוֹתֵר מִמֶּ  
שָׁנָמָצָא בְּדָרוֹתָה עַל יְהוָה מְנוֹן, וְהַיָּנוּ  
לְפִי שִׁישׁ לוֹ שְׁרֵשׁ גְּבוּהָ וּנְעָלה  
יוֹתֵר, שְׁלָכֵן בְּגָל הַכּוֹחַ הַמִּיחָר  
שֶׁמְקַבֵּל מְשֹׁרֶשׁ לִכְלָל יִשְׁׁ לַאֲתָה הַכּוֹחַ  
וְהַיּוֹלֶת לִירְדֵּ לִמְדָרָגָה פְּתַחֲתָנָה  
בְּזֹ בּוּ וּלְכֵן אֵין לְהַתְפִּלָּא שְׁהָתָורה  
נִתְיַהֵה דּוֹקָא לְאָדָם הַחֲתוֹמָן וּדוֹקָא לוֹ  
נִיתֵּן הַכּוֹחַ לְהַמִּשְׁךְ אֱלֹקּוֹת לְמַטָּה.  
וְעוֹד זֹאת, סִיבָה נְסֻפָּת לְכֵךְ  
שְׁהָתָורה וּהַכּוֹחַ לְהַמִּשְׁךְ אֱלֹקּוֹת  
לְמַטָּה נִתְנַהֵר לְאָדָם, לִמְרוֹת שְׁפָלוֹתָו,  
הִיא שְׁזָהָר מַעַד גּוֹדֵל הַפְּעֻלָּה  
וְהַחֲשִׁיבוֹת שְׁבָבְרוֹר הַהְעָלָם  
דְּלַמְּטָה, בָּעוֹלָם הַזֶּה יִשְׁׁ הָעָלָם  
וְהַסְּטוּר גָּדוֹל בִּיּוֹתָר עַל הָאֱלֹקּוֹת  
וּכְאֹשֶׁר הָאָדָם עוֹבֵד עֲבוֹודָתוֹ כֹּאן לְמַטָּה  
וּמִכְרֹר אֶת הַטּוֹב מְחוֹרָעָם וּמַעְלָה אָוֹתָ  
לְקִדְשָׁהָה, יִשְׁׁ לְכֵךְ חִשְׁבִּitoֹת וּבָהָ  
**בְּמַבָּאָר בְּמַאֲגִיר**<sup>34</sup> בְּפִירּוֹשׁ  
**הַכְּתֻובָה**<sup>35</sup> וְלִכְבּוֹדִי בְּתָאַתִּיו<sup>36</sup>  
כְּבָדוֹ שֶׁהַקְּדוּשָׁבָרוֹךְ-הָאָבָל לְפִי

**ג''**, הכתוב אומר שהעולם נברא לכבודו של הקדוש ברוך הוא אבל לפי פירוש הפניימי יש בכתוב זה גם רמז לכך שהעולם מעלה ומסתיר על

וְזַהוּ גַם מָה שָׁעֲנֵנוּ הַתּוֹרָה הִוא אֲגִילִי רְצֹן הַעַלְיוֹן מִפְּשָׁשֶׁת,  
הַרְצֹן עַצְמוֹ וְאַךְ הַסְּתֻפָּה שֶׁלְזַהוּ בְּחִינַת קְרָצֹן סְפָשָׁה תַּהֲלֵל  
מוֹגָדָר שְׁלָמָעָלה מַהְשָׁכָל שֵׁשׁ לְחוּמִים וְהַגְּדוּת, וְעַלְ-דָּרָךְ  
**שְׁפָאַצְינוּ בְּנוֹעַ לְרַבִּי עֲקִיבָא, שְׁהַקְּבָבָה** אָמַר בְּמַעַנה לְשָׁאלוֹ  
שְׁלָמָה רְבִינוֹ שָׂרָה שְׁהַרְוָמָה  
עַתְּדִים לְסַרוּק אֲתַבְשָׁרוּ שְׁלַבְבִּי  
עֲקִיבָא בְּמִסְרָקוֹת שְׁלַבְבָּל, הַאֵם יְזִוָּה  
תוֹרָה וְהָכְרָה: שְׁוֹתָק, בְּךָ עַלְהָ  
**בְּמַחְשָׁבָה**<sup>28</sup>, בְּמִדרִיגָה שְׁמַלְמָעָלה  
מַהְבָּנה וְהַשָּׁגָה בְּשַׁכְל, וְהַרְיִ אַצְלָ  
רַבִּי עֲקִיבָא, שְׁהַקְּבָבָה אָצְלָ  
**בְּמַחְשָׁבָה**<sup>28</sup>, וְהַרְיִ אַצְלָ  
רַבִּי עֲקִיבָא קִיה עַנְנֵן שְׁהָוָא  
הַפְּדָק הַשְּׁכָל (כְּפִי שְׁהָקָשָׁה  
שְׁהָוָא הַפְּדָק הַשְּׁכָל) עַנְנֵן שְׁהָוָא  
מַשָּׁה "וְכִי זֹה תּוֹרָה וְזֹה  
שְׁכָרָה"<sup>28</sup>, וְהַנִּגְנִי, שְׁעַנְנֵן  
שְׁאַינְנוּ מוֹשָׁגָן כָּלְלָ בְּשַׁכְל  
כְּזַיְדָה<sup>29</sup>, וְמַעַצְם מְהוֹתוֹ אִי אָפָשָׁר להַבִּין  
וְלַהֲשִׁיג אָתוֹ בְּהִגִּיאָן שַׁכְלָי, וְזֹה  
מִדְרִיגָת הַתּוֹרָה מִצְדָּעָמָה, רְצֹן  
**דְּמַפְּנִיד-תּוֹרָה לְפִי הַשִּׁיטָה**<sup>30</sup>  
שְׁתִי הַשִּׁיטָות שְׁלַפְגִּינִידָה  
פְּשָׁוֹטָן וְנַעַלה מַהְשָׁכָל המַוגָּדָר. גַּזְהָוּ  
הַחֲדוֹש **דְּמַפְּנִיד-תּוֹרָה**, שְׁגַם  
עַנְנֵן שְׁלָמָעָלה מַהְשָׁכָל  
לְגַמְרִי, וּמִצְדָּעָמָה הוּא לְמַעַלְהָ  
מַחְלָבָה בְּשַׁכְל אָנוֹשִׁי גַּמְשָׁךְ  
לְמַטָּה בְּשַׁכְל הַאֲדָם כֹּו.  
וּמְזֻקָּן, שְׁחַחְדוֹש **דְּמַפְּנִיד-תּוֹרָה**<sup>31</sup>  
לְפִי הַשִּׁיטָה הַשְּׁלִישִׁית המשכָת  
עַנְנֵן שלְמַעַלה מהַשָּׁכָל בְּשַׁכְל כּוֹלָל  
גַם אֶת שְׁתִי הַשִּׁיטָות שְׁלַפְגִּינִידָה  
זה, וְהַנִּגְנִי, שְׁלָאָחָרִי מַפְּנִידָה  
תּוֹרָה גַּמְשָׁכָת הַבְּחִינָה  
שְׁלָמָעָלה מִהְאַשְׁלָלָה  
(**הַשִּׁיטָה הַשְּׁלִישִׁית**) עַלְ-יִדְיָי  
כָּל אָדָם (**הַשִּׁיטָה הַרְאָשׁוֹנה**),  
וּבְאָפָלָן שְׁגַם שְׁגַם לְמַטָּה  
וְבְאָפָלָן (**הַשִּׁיטָה הַשְּׁנִינָה**) כִּי כַּסְמָ  
שְׁהַשִּׁיטָה הַשְּׁנִינָה לֹא חֹולִיקת גַּל  
הַרְאָשׁוֹנה אֶלָּא מַוְסִּיפה עַלְיהָ, כְּ  
הַשִּׁיטָה הַשְּׁלִישִׁית לֹא חֹולִיקת עַל שְׁתִי  
הַשִּׁיטָות הַקּוֹרְמוֹת אֶל מַוְסִּיפה עַלְיהָן.  
**בְּפִירּוֹשׁ הַפְּתֻחָה**<sup>32</sup> גַם שְׁמִישָׁךְ בְּמַאֲמָר<sup>33</sup> הַנוּכוֹר,  
לֹזֶה האָדָה לְבוֹשׁ לְפָרָל אֶת הַחֹורָה להַמְשִׁיר אֲלּוֹתָה לְמַטָּה כָּל הַמְּבָאָר  
דִּיכְוּרָה-הַמְּחַלֵּל זְמָה נִגְשָׁא אֶל הַעֲרָפִי לְאָדָמָרִי הַזָּקָן, אֲךְ מַהְיִכְן יְזִחְוָה

<sup>28</sup> מוחותם בינו לבין ב. (29) ראה אורה שם ע' אינא. (30) ע' אינא. (31) סנהדרין לה, א. (32) גיטין גו, ב. (33) ראה תנייא פ' כ-ד.

34) ע' א'יז ואליך. (35) ישעיה מג, ז.

ביאור בדרך אפשר

הנעלית שלמעלה מגילוי (ויזהו "אשר שם הָאֱלֹקִים", ששם אלוקים האמור כאן אינו העלם וצמוד במובן הרגיל אלא קאי מכון על בוחינת הַקְּعָלָם הַעֲצָמִי<sup>40</sup>).  
 ד) ויהנה על-פי האמור לעיל, יש לומר, שגם העניין ד' נגש מעלים דבר הַמְּעָלִים, והינו, שהקְּבָבָה מלביש וככסה ומעלים אל הערפל אשר שם הָאֱלֹקִים" (שםההעדים הַכִּי עליון, בוחינת י'שת ח'שך סתרו", היחוש', שלמעלה מהתגלות נמשך או ר' אלוקי עד להעלם סיוטר מתחוץ נשבועלים הזה) שיק לאמו של דבר לבן אדם כמבואר לעיל לגבי הכוח להמשיך אלוקות על ידי התורה והמצוות. ואף שבחותה זה עצמו מלך בין כל העם למשה, כמו שבחותו ועמד העם מרחוק ומהש (לבדו) נגש אל הערפל גו', הגה לאמו של דבר גם כל העם שיק לבחןת הערפל, הוחלט שלמעלה הערפל, הוחלט העצמי מגילוי, כפי שמשמעותו ובכך ובקדרים, שהפעמד ומצב ד'ויעמד העם מרחוק" גופא עצמו, הרי אף שכארה משמעות העניין היא שהעם הוא מרוחק ולא שייך לדוגא זו, מכל-מקרים הדבר מורה שיש להם עם שיכותם עם הבחינה שנמצאים ברחוק מקום ממנה, כי אילו לא קיו שיכים כלל לבחןת זו, לא קיה נופל עליהם אפילו הלאו ש' עמידה מרוחוק" כי גם עמידה מרוחק מוכיחה על קשר ושיקות מסוימת. ועוד ذات, דמשמעות לשון הבחות "ויעמד העם מרוחק ומלה נגש אל הערפל" היא,

האלוקות ש"קבוד" הוא לשון מלובש (כמאמיר רבותינו נ"ל<sup>36</sup> רבי יוחנן קاري למני מכבודותא קורא בגידום מכודי האדם), שהוא הבגד והלבוש אמן מכבר את האדם אך בבר גם מכסה ומעלים דבר הַמְּעָלִים, והינו, שהקְּבָבָה מלביש וככסה ומעלים את עצמו בתוכה העולמות, עולם לשון הַקְּעָלָם<sup>37</sup>, וזהי פקלית בונת הבראה, לגנות ר' יוחנן קاري למני מכבודותא, שהוא דבר הַמְּעָלִים, והינו, שהקְּבָבָה מלביש את עצמו שמשין, כמאמיר רבותינו ז"ל<sup>38</sup> כל מה שברא הקְּבָבָה מועלמו לא בראו אלא מפלת בוחנת בונת הבראה, כמאמיר רבותינו ז"ל<sup>39</sup> כל מה שברא הקְּבָבָה בעולמו לא בראו אלא לקבודו, בשליל הלבוש המכסה לנו, כדי שתחיה העבודה לברר את הניין, כדי שתחיה העבודה לברר את העבודה את העלום ולהמשיך גילוי אלוקות למטה. גיליי אלוקות למיטה לפה הביאו הראשו האדם זכה למתן תורה וניתן לו הכוח לגלות אלוקות בעולם מפני שהוא נשך משורש גבוה ביותר ולפי הטענה (שנעשה בסוד אלוקים, שהירוש ש"ערפל" קאי על עולם השם הָאֱלֹקִים), היפירוש ש"ערפל" קאי עליון תכלית הַקְּעָלָם שמאץ שם אלוקים), והיפירוש ש"ערפל" קאי על בוחנת י'שת ח'שך סתרו" (כג"ל סעיף א), כי על-ידי ברור הַקְּעָלָם דעולם הזה מגיעים לבחןת הַקְּעָלָם הַעֲצָמִי<sup>39</sup> (ויזהו "אשר שם הָאֱלֹקִים", ששם אלוקים קאי על בוחנת הַקְּעָלָם הַעֲצָמִי<sup>40</sup>).  
 ד) ויהנה על-פי האמור לעיל, יש לומר, שגם העניין ד' נגש אל הערפל אשר שם הָאֱלֹקִים" (שםההעדים הַכִּי עליון, בוחנת י'שת ח'שך סתרו", נמשך עד להעלם היוטר מתחוץ אלוקים, השם המורה על הצלמות וההעלם שזיהו תכלית הַקְּעָלָם שמאץ שם אלוקים), והיפירוש ש"ערפל" קאי מכון על עולם הַעֲשֵׂה התהחות (שנעשה נברא בסוד אלוקים, השם המורה על הצלמות וההעלם שזיהו תכלית הַקְּעָלָם שמאץ שם אלוקים), והיפירוש ש"ערפל" קאי על בוחנת י'שת ח'שך סתרו" (כג"ל סעיף א), שהיא בוחנה נעלמת מה, כי על-ידי הularם שלמעלה מגילוי, כי על-ידי ברור הַקְּעָלָם דעולם הזה הנזכר בוחנה באלוות מגיעים לבחןת הַקְּעָלָם הַעֲצָמִי<sup>40</sup> מתעלמים ומחזרים בודיגות גבותות מאר, שם 'העלם' מצד העצם והמהות

## ביאור בדרכך אפשר

## ביאור בדרכך אפשר

44 כנראה בתニア שם לגבי עניין היראה, ועוד זאת, שסביר דор ודור  
 45 יורדין ניצוצין מונשת משה רבינו עלייר-השלום ומתלבשין  
 46 בגוף ונפש של חכמי הדור, עניין העדה, ללמד דעת את  
 47 העם כי' ובמציאות עניינו של משה רבנו מגיעים בסופו של דבר אל  
 48 העם כולו.

49 (ה) והענין בזיה, דגנה, משה  
 50 עניינו העיקרי תורה, שהרי  
 51 משה<sup>44</sup> קיבל תורה מסיני,  
 52 מהקווש-בירוק הוא כו' ומסרה  
 53 כו' לכל בני ישראל, ועוד  
 54 שההתורה נקרה על שמואל  
 55 משה ובניו, כמו שכתוב זכרו<sup>45</sup>  
 56 תורת משה עבדיך. וכמו כן  
 57 בבחינת משה שבעל אחד  
 58 ואחד מישראל הוא עניין  
 59 לימוד התורה. ועל-ידי  
 60 בבחינת משה שבענפשו של כל  
 61 אחד ואחד מישראל, ממש א/or  
 62 התורה והכח להמשך ולגולות  
 63 אלוקות עליידי התורה (כמובא לעיל)  
 64 גם בבחינת "העם" שבענפשו  
 65 הדרגות הנוכחות נשמות של כל אחד  
 66 מישאל (בשם שאמשה רבינו  
 67 גמיש עניין היראה ועניין התורה  
 68 בכל בני ישראל, בכל המדריגות  
 69 ובכל הסוגים מראשיםם  
 70 שבטיים עד חוטב עזיך  
 71 ושואב מימיך<sup>47</sup> ), והינו,  
 72 שלימוד התורה נתן כמ'  
 73 וחיות בכל עניין העבודה,  
 74 בכל שאר העניינים שביהם כל יהוי  
 75 עובד את ה' הן בעבודת התפללה  
 76 לדרכך שתפלה קודמת  
 77 לתורה, לפי סדר הדברים של עבותה  
 78 היות וכמאמיר אבא בנימין  
 79 שכיקש שתהא תפלה סמוכה  
 80 למתחית<sup>48</sup>, מיד בקומו משנתו,  
 81 ולימוד התורה הוא לאחר התפילה  
 82 הנה גם עניין זה גוף אעמו  
 83 שתפלה קודמת לתורה, הרי  
 32 תפלה סמוכה למתחית<sup>48</sup>, הנה גם גופה שתפלה קודמת לתורה, הרי

1 שבתתוליה לפני שהמה ניגש אל העופל הגה גם משה עמד יחד  
 2 עם כל בני ישראל מרחוק, ואחריך נגע משה אל  
 3 העופל, ושאר העם נשארו על עמדם במקום שבו עמדו קודם  
 4 لكن בידם עם משה רבנו. ומהזה מובן, ש"מרחיק" הוא מקום כזה  
 5 שמןנו נגע משה אל העופל

6 והרי זו הוכחה שהמקומות שבו עמדו בני ישראל קשור אל העופל ומהו  
 7 נקורות-מושза לגשת אל העופל.  
 8 וכאן, שלא זו בלבד שוגם  
 9 והינו, ש"מרחיק" הוא מקום כזה שמןנו נגע משה אל  
 10 הבחינה ד"מרחיק"  
 11 בשלעצמה שיכת לבחינת הדען  
 12 ד"מרחיק" בשלעצמה שיכת לבחינת "העופל",  
 13 אלא עוד זאת, שהוא גם הכהנה שמננה באים  
 14 לא פלו מרחוק, מוכיחה על שייכותו,  
 15 אלא עוד זאת, שהוא הכהן בבחינה זו  
 16 מרחוק גם הכהנה שמננה באים  
 17 לבחינת "העופל" אלא שבפועל רק משה ניגש.  
 18 ועוד הסבר מודיע למורות הש عمירותה  
 19 הייתה מרחוק היא הוכחה על קשו  
 20 ושיכות לעופל והוא העופל  
 21 הסבר זה הוא הסיבה העיקרית לכך  
 22 שלמות של דבר כל בני ישראל, כל  
 23 העם, שיוכים לבחינה זו שעיל-ידי  
 24 זה שמשה נגע אל העופל  
 25 ההמשיך בבחינה זו לכל בני  
 26 ישראל, גם לאלו מהם  
 27 בבחינתם עם (מלשון  
 28 עומרות<sup>41</sup> שימושו מציאות  
 29 נפרדת בפני עצמה). וכך מובן גם  
 30 מהמבادر בתニア<sup>42</sup> בוגע  
 31 לעניין היראה, שפין שלגביה  
 32 משה מילא זוטרתי דבר קטן  
 33 משה מילא זוטרתי ליראת ה'  
 34 ה'יא<sup>43</sup>, ובכלל להגיא ליראת ה',  
 35 כחוב "מה ה' אלקי שואל מעך כי  
 36 אם ליראה", ומשמעות הכתוב היא  
 37 שהבקשה היא דבר קל לביצוע, הרי  
 38 בغال שכך זה לגבי משה שבודחו  
 39 אכן קל להגיא ליראת ה' זה נעשה  
 40 עניין ששייך ונוגע לכל בני  
 41 ישראל, כי כלל נפש ונפש  
 42 מבית ישראלי יש בה מבחינת  
 43 משה רבינו עלייר-השלום כו'

(41) תניא שעיהוה"א פ"ז (פא, ב). וראה גם סה"מ תר"ס ע' ה. (42) רפמ"ב. (43) ברכות לג, ב. (44) אבות רפ"א. (45) מלאכי ג, כב. (46) שבת פט, א. (47) לשון הכתוב - ר"פ נצבים. (48) ברכות ה, ב. וראה לkur"ת ברכה צו, ב.

## ומשה ניגש אל הערפל אשר שם האלוקים

בайור בדרך אפשר

<sup>42</sup> שבעל-פה, שענעה הוא עניין הבנה וההשגה (פידוע)  
<sup>43</sup> החלוקת בין מקרא וקבלה שביהם יש עניין בלימוד גם ללא הבנה  
<sup>44</sup> והשגה <sup>52</sup> למשנה ותמלוד <sup>52</sup> שבם הבנה וההשגה הם עניין עיקרי),  
<sup>45</sup> הנה גם **שhubנה והשגה קשורה עם תנוועה של התפשטות**  
<sup>46</sup> המזיאות של האדם הלומר, והדבר  
<sup>47</sup> מביא לידי ביטוי את המעלות  
<sup>48</sup> והכישرونויות שלו, **ואילו יראת**  
<sup>49</sup> **শמים פועלות תנוועה של**  
<sup>50</sup> **ביווץ** המזיאות האישית (הפק  
<sup>51</sup> **ההתפשטות**), **מכל-מקום**  
<sup>52</sup> **צרייך להיות לימוד** התורה  
<sup>53</sup> **בhubנה והשגה** ו**יראת**  
<sup>54</sup> **শמים** - **שניהם יחר, ולא זו**  
<sup>55</sup> **בלבד** **שהפיוץ שמאץ**  
<sup>56</sup> **היראה לא יפריע להבנה**  
<sup>57</sup> **והשגה** למרות שכורה היכוין  
<sup>58</sup> היה יכול גורם לכך כי עשוי למונע  
<sup>59</sup> מהיכולות והכישرونויות לפועל  
<sup>60</sup> ולהחכטה, **אלא אדרבה,** **שעל-**  
<sup>61</sup> **ידי היראת שמים** יתוסף  
<sup>62</sup> **בhubנה והשגה גופא עצמה.**  
<sup>63</sup> **וזהו "ומשה נגע אל**  
<sup>64</sup> **הערפל**, **שגם בחינת**  
<sup>65</sup> **ערפל**, **רצון פשוט**  
<sup>66</sup> **שלמעלה מהשכל**, **הרצון**  
<sup>67</sup> **האולוגי העליון** הלא מוגדר שלמעלה  
<sup>68</sup> **מידות המוחין נמשך למשה,**  
<sup>69</sup> **בלימוד התורה, כולל גם**  
<sup>70</sup> **תורה שבעל-פה** אף שלימודה  
<sup>71</sup> **הוא מתחן הבנה וההשגה שכילה.**  
<sup>72</sup> **וזהו גם מה שמצינו העניין**  
<sup>73</sup> **ד"שתוק, אך עלה**  
<sup>74</sup> **במחשכה** עניין הקשו ברצון  
<sup>75</sup> **העלין שלמעלה מהמוחין ולא יורד**  
<sup>76</sup> **לhubנה והשגה כמו שאור עניין התורה**  
<sup>77</sup> **בשיכות לרבי עקיבא דוקא**  
<sup>78</sup> **(כנ"ל סעיף ב), דנהה אמרו**

<sup>29</sup> **במחשכה** בתרונה **בשיכות לרבי עקיבא** (כנ"ל סעיף ב), **דנהה אמרו** רבותינו  
<sup>30</sup> **הקדושה הלימוד צריך להיות מתחן** כולם גם תורה שבעל-פה. **וזהו גם מה שמצינו העניין ד"שתוק,** אך עלה  
<sup>31</sup> **יראת שמים אלא גם בתורה** במחשכה

בайור בדרך אפשר

<sup>1</sup> זה נלקח מהתורה מורה שצרייך להיות עניין  
<sup>2</sup> התפלה בכלל, וגם פרטיה העניים בונגע לאופן התפלה  
<sup>3</sup> ואם כן למשה גם החפילה הקדמת תורה בסדר הומנים בא מהתורה והוא  
<sup>4</sup> על פי הוראה, ואין זה פלא שהכו לعبادות החפילה בא מלימוד התורה),

<sup>5</sup> **הן בקיום המצות, ועד**  
<sup>6</sup> **לעכודה דבכל דרכיך** <sup>1</sup> זה נלקח מהתורה, **שהתורה מורה שצרייך להיות**  
<sup>7</sup> **דעחו** <sup>49</sup> שהכל בא בכוח התורה <sup>2</sup> עניין התפלה בכלל, וגם פרטיה העניים בונגע  
<sup>8</sup> **ועל ידי לימוד התורה.** <sup>3</sup> **לאופן התפלה**, **הן בקיום המוצאות, ועד לעכודה**  
<sup>9</sup> **ובזה** בilmוד התורה (ובכל מה <sup>4</sup> שנמשך ומתקבל כוח ממנו) צרייך <sup>5</sup> **ד"משה נגע** <sup>4</sup> **להיות העניין**  
<sup>10</sup> **שנמשך ומתקבל כוח ממנו** צרייך <sup>11</sup> **להיות העניין ד"משה נגע** <sup>4</sup> **ד"משה נגע אל הערפל**, **שגם בחינת** "ערפל",  
<sup>12</sup> **אל הערפל**, **ישת חשך סתו**, **שהוא עניין רצון הפישוט**  
<sup>13</sup> **"ערפל"**, **ישת חשך סתו**, **שלמעלה מהשגה**, **iomesh בilmood התורה**  
<sup>14</sup> **בhubנה והשגה.** **וזהו כללות העניין שלימוד** פנימיות התורה, תורה החסידות, **שגם העניים**  
<sup>15</sup> **לא מוגדר שלמעלה מהשגה** והבנה שכילה, **iomesh בilmood** **התורה בהבנה והשגה.**  
<sup>16</sup> **ד"רין ור' ר' דרין דרין שלמעלה מהשגה, צרייכים**  
<sup>17</sup> **וזהו כללות העניין דlimod** **לבא בilmood באופן של hubna והשגה, וכברבי**  
<sup>18</sup> **פנימיות התורה, תורה אדרמור (מהירוש"ב) נשמתו עדן**  
<sup>19</sup> **שלימוד תורה צרייך להיותilmood** **החסידות צרייך להיותilmood** **הנתקות** **צרייך להיותilmood** **הסוגיות בಗליה שבתורה.** **וזהו גם כללות העניין**  
<sup>20</sup> **שלימוד התורה צרייך להיותilmood** **הנתקות צרייך להיותilmood** **הסוגיות בגליה חיל הגלה**  
<sup>21</sup> **מחשכה, שמצד עצם הם נעלים**  
<sup>22</sup> **מלבאו ולודת בשלל אונשי צרייכים**  
<sup>23</sup> **לבא בilmood באופן של hubna והשגה, וכברבי כ"ק**  
<sup>24</sup> **ענין הקדושה כו' יותר מאשר עניין hubna והשגה**  
<sup>25</sup> **וhubna והשגה, אלא גם בתורה שבעל-פה, שענעה**  
<sup>26</sup> **hubna והשגה, ואילו יתוסף מהשגה בחינת הבנה והשגה בין**  
<sup>27</sup> **אדמור (מהירוש"ב)**  
<sup>28</sup> **נשמתו עדן**, **שלימוד תורה**  
<sup>29</sup> **החסידות צרייך להיות בעין**  
<sup>30</sup> **הscal והבנה והשגה כלימוד**  
<sup>31</sup> **הסוגיות בגליה חלק הגלה**  
<sup>32</sup> **שבתורה הגمرا והלהכה וכו'**  
<sup>33</sup> **וזהו גם כללות העניין צרייך להיות hubna והשגה**  
<sup>34</sup> **שלימוד התורה צרייך להיותilmood** **hubna והשגה**  
<sup>35</sup> **ביראת שמים**, **ולא רק**  
<sup>36</sup> **בלימוד תורה שbekhabt, sheba**  
<sup>37</sup> **מודגש ענין הקדושה כו'**  
<sup>38</sup> **יזהר מאשר ענין hubna**  
<sup>39</sup> **hubna והשגה, ואם כן מוכן יותר שבגלל**  
<sup>40</sup> **הקדושה הלימוד צריך להיות מתחן** כולם גם תורה שבעל-פה. **וזהו גם מה שמצינו העניין ד"שתוק,** אך עלה  
<sup>41</sup> **יראת שמים אלא גם בתורה** במחשכה

(49) משלו ג. ו/orה רמב"ם הל' דעתות ספ"ג. (50) הובא באג"ק אדרמור מורה ע"צ ח"י ע' ששה. (51) ראה קונטרס עץ החיים

פ"ב. ו/orה ספר השיחות תרפ"ט ע' 75 ואילך. לקו"ש חי"ד ע' 316 ואילך. (52) ראה לקו"ת ויקרא ה, ג"ד. ש"ש ג, סע"ג

## שבת פרשת יתרו, כ"ה שבט, ה'תשכ"ה

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 רבו לנו זיל<sup>53</sup> قوله כל המשניות, היינו כל התורה **אליה דרבנן** ועד שהשקל טוען שזה הפק השקל (שהרי זו הטענה והתמייה עקיבא, מתאים לשיטתו, הינו עקיבא הוא מדור<sup>1</sup> זיל<sup>53</sup> قوله אליה דרבנן עקיבא, הינו שרבי תורה שבעל-פה, שעננה עקיבא הוא מדור תורה שבעל-פה, שעננה הבנה והשגה. ואילו בענין הבנה והשגה. ואילו בענין ד"שתוכן, כך עליה ד"שתוכן, כך עליה במחשבתך" מתקפתה הרצון הפשט שאין לו מקום בשקל, ועד שהשקל טוען שזה הפק בשום אופן בהתלבשות בשקל, השקל (זו תורה וזה שכחה"). והינו שגם מתקפתה הרצון הפשט שאין בבחנה והשגה בilmood תורה שבעל-פה אリー' שהשקל האנושי יכולות ויתפות אותו, להמשיך בחינת הרצון הפשט שלמעלה מטעם-זדעת.

9

### אגרות קודש

ביה, כ"א שבט, תשט"ו  
ברוקלין.

הרה"ץ והרה"ח בנש"ק בעל מדות כו'

מוח"ר חיים שמעון זאב שי'

שלום וברכה!

בנעם קבלתי מכתבו מיום ההילולא של כ"ק מועיח אדמור"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע בלול מפדר"ס התורה בהנוגע לsuma מילatta הוא של בעל ההילולא, אשר אם בכל אדם אמרו, אשר הקב"ה משים בפי ההורים השם והוא המוכרת אל הנשמה היא כפי המקום באדם העליון אשר ממנו חוצב והשם הזה נרשם לעללה בכsea הכבד (ראה שער הגיגלים הקדמה כי'ג. וראה ג"כ עמק המלך שער אי סוף פרק ד'. אוור החימם הקדוש דברים כי'ט י"ט. דגל מחנה אפרים לבראשית ועוד), הרי עכו"כ שמו של נושא ישראל שנשמו היא בחיי ראש ומוח לנשומות דורנו, וכמו בא בתניא קדישא פרק ב'.

ויש להוסיף רמז עה"כ במכתב כת"ר ע"פ המבואר, דיווסף הוא בגימטריא שפעמים הווי (לקו"ת להאריז"ל פ' ויש ובכ"מ), והוא הוי דור השמי מרובנו הזקן מייסד תורה חסידות ב"ה. ויצחיק הוא בגימטריא שמונה פעמים הווי (פע"ח בפי הגידה בכ"ח) כי הוי דור השמי מהבש"ט מייסד תורה חסידות הכללית (ויעיין ג"כ לית להאריז"ל ס"פ וירא ע"ד שיקות יוסף ויצחק וגימטריא הנ"ל). וכיודע בפירוש רז"ל עה"כ בראשית ברא אלקים,akash הקב"ה לברוא את העולם במדת הדין ראה שאין העולם מתקיים שיתף עמו מدت הרחמים, וכמ"ש ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמיים, דפירוש זה השיטוף הוא הנהגה נסית בעולם על ידי הצדיקים, ומרומז כי' בנסיבות עצמן: יוסף לא אמר יוסף הווי' לי בן אחר, ופירש אדמור' הצמה צדק, אשר הוא מהפ' את האח' להיות בן. יצחק, צחוק עשה לי אלקים, ע"י בירור וזיכוך הгалם שם אלקים, שהוא מגן לשמש שם הווי, ימלא שחוק פניו לעתיד לבוא (עיין מדרש הנעלם בראשית קטיו א' ואילך), ע"י UBODT הבירורים והזיכוך בזמנו הгалות. והמתבונן בדברי ימי חי' כ"ק מועיח אדמור' בعلמא דין ופעולתו יראה אשר שנים שהם אחד הנ"ל הם הם יסוד ותכלית עבודתו בקדש.

מוסג"פ העתק מכתבי בנוגע לאחד ממנהגנו שבטח יענין את כת"ר שי'.

בכבוד וברכה לבריאות.